

456. Gyermekhad, zengd

Georg Friedrich Händel
(1685–1759) nyomán

Gyer - mek - had, zengd Meg - vál - tód - nak

Nagy ke - gyel - mét, szent ne - vét.

Hí sze - rel - mét_ ad - ja né - ked,

Ad - ta egy - kor é - le - tét.

Víg ho - zsan - nát, _ víg ho - zsan - nát

Jé - zu - sunk - nak_ zeng - je - tek!

Víg ho - zsan - nát, _ víg ho - zsan - nát

Jé - zu - sunk - nak zeng - je - tek!

2. Fényhonát, hogy odahagyta S bús földünkre költözött, Szívesen járt neki zengő, Vidám gyermekek között.

Víg hozsannát...

3. Fönn a fényes égi honban Angyalajkak zengenek, Tízezerszer tízezernyi Őt dicsérő éneket.

Víg hozsannát...

4. Zengj gyermekhad, Őt magasztald, Megváltódat, Szentedet, Míg majd egykor fönn az égben Dicséretét zengheted!

Víg hozsannát...

Ford.: Vargha Tamás